

holdet er, at jeg har forelagt, og Rigsdagen har vedtaget en Bestemmelse paa Finansloven, der sætter os det foreløbige Maal at bringe Reservefonden op til 25 Mill. Kr. Ligeledes har jeg ved Forslag om Forstærkelse af Kassebeholdningen tydeligt tilkendegivet, at jeg mener, at her ogsaa er en Opgave for Lovgivningsmagten. Nu vil jeg spørge, om der er nogen Modsætning mellem et Ønske om at forstærke disse to Fonds, om der er nogen Modsigelse mellem det Maal, som ved disse Lovbestemmelser er sat for Forstærkningen af disse Fonds, og saa det: at søge at tilvejebringe Midlet til at fremskaffe denne Forstærkning. Der vil jeg atter spørge, om der da kan tænkes noget mere naturligt og selvfølgeligt, end at man, naar man vil bringe sin Reservefond og Kassebeholdning op, gør det ved at tage det Beløb af sin Indtægt, der overstiger den normale Indtægtsstigning fra Aar til Aar. Det er i den Grad lige ud ad Landevejen, at der skal en ualmindelig Dristighed til ud fra dette at tale om Ydmygelse og om at bortgive noget af Folketingets Bevillingsret, og jeg ved ikke alt, hvad det ærede Medlem sagde.

Det her foreliggende Lovforslag har jeg ikke betragtet som nogen Indrømmelse. Jeg kan fuldt ud billige den Tanke, som ligger deri. Hvad jeg derimod har modsat mig, er et Forslag, som paa et vist Stadium af Forhandlingerne fremkom om, at der forlods skulde henlægges et Beløb som 2 Mill. Kr. eller noget lignende til Reservefonden uden Hensyn til Indtægternes Stigning. Men knytter man en Henlæggelse til den Betingelse, at først skulde vi bruge den normale Indtægtsstigning til Afholdelse af vor normale Udgiftsstigning, og først derefter skulde vi henlægge det overskydende til Reservefonden for at naa det Maal, vi have sat os: at bringe Reservefonden op til et betydeligt højere Beløb end nu, er der intet abnormt deri og navnlig intet, der i mindste Maade er i Strid med de Ønsker og Planer, som jeg har med Hensyn til vort Lands Finansstyrelse.

Saa tales der om, at det ikke vil styrke Finanserne at henlægge disse Beløb, naar der er Underskud. Ja, men der skal ikke være Underskud. Jeg tænker ikke paa i den Tid, jeg har med Finanserne at gøre, at forelægge Budgetter med Underskud. Det er først, saa snart vi ere inde i det første Statsregnskab, hvor Skattelovene virke fuldt ud, at disse Henlæggelser skulde finde Sted, og saa skal og

maa der ikke være Tale om Underskud mere. Det vil være Regeringens og Rigsdagens Skyld, hvis der bliver Underskud, thi der er nu tilvejebragt tilstrækkelige Midler til, at Balancen kan opretholdes. Altsaa den Tale om, at vi skulde henlægge Midler til Reservefonden, naar der er Underskud, bygger paa ganske forkerte Forudsætninger. Underskud vil der i den 5 Aars Periode, der nu kommer, ikke blive, hvis vi bære os blot nogenlunde forstandigt ad.

Zahle: Hvorfor i Alverden har den højtærede Finansminister da ikke indsat en Bestemmelse om, at hvis der bliver regnskabsmæssigt Underskud, skal der ikke henlægges noget? Hvorfor lyder Lovforslaget ikke paa, at der af Statens finansielle Overskud skal henlægges saa og saa meget?

K. M. Klausen: Den højtærede Finansminister udtalte før, at han ikke vilde følge det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) paa hans høje Himmelflugt. Det forstaar jeg saa udmærket godt: naar man er bunden paa Hænder og Fødder, kan man ikke deltage i sliq en Flugt. Nu siger den højtærede Finansminister, at der skal ikke være Underskud i vor Finansstyrelse, men det raader den højtærede Finansminister slet ikke for. Det er afhængigt af mange Ting, bl. a. af Konjunkturerne. De kunne komme til at spille ind her saaledes, at selv om man tror sig paa den sikre Side, kan man meget godt ende med Underskud, og de stærke Fordringer, der ere fremme om større Militærbevillinger, kunne maaske ogsaa bevirke det. Derfor er det urimeligt, at vi efter denne Lov skulde henlægge til Reservefonden, selv om vi faa Underskud. Det er en af denne Lovs mange Urimeligheder.

Finansministeren (N. Neergaard): Et Forbehold som det, det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) nu nævnedes, kunde det ikke falde mig ind at sætte ind i Lovforslaget, thi det vilde gøre et mærkeligt Indtryk, om vi paa et Tidspunkt, hvor Lovgivningsmagten i Overensstemmelse med Finansministeren staar i Begreb med at tilvejebringe saadanne Midler, som baade Rigsdagen og Finansministeren anse for tilstrækkelige til at tilvejebringe Balance paa vore Statsregnskaber, skulde give en Lov, der forudsatte, at vi skulde føre vor Statshusholdning med Underbalance. Det kunde ikke falde mig ind.